

РЕШЕНИЕ

№ 6395

гр. София, 04.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска

Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5941** по описа за **2021** година докладвано от съдия Радина Карамфилова-Десподска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от Териториална дирекция на НАП, [населено място] срещу решение от 10.05.2021 г. постановено по н.а.х.д. № 14798 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 17-ти състав, с което съдът е отменил като незаконосъобразно постановление № 478801F487764 от 21.11.2019 г. издадено от началника на отдел „Оперативни дейности“ С. при ЦУ на НАП, с което на [фирма] на основание чл. 83 от ЗАНН във вр. с чл. 185, ал. 4 от ЗДДС е наложено административна наказание „Имуществена санкция“ в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от МФ във вр. с чл. 118, ал. 4 от ЗДДС.

Касаторът сочи, че обжалваното съдебно решение е постановено в нарушение на материалния закон – отменителни основания по чл. 348, ал.1, т. 1 и т. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). Сочи се, че първоинстанционният съд неправилно е приел, че

при издаването на обжалваното наказателно постановление е допуснато съществено процесуално нарушение изразяващо се в несъответствие между правната

квалификация на деянието и приложената санкционна разпоредба. Твърди, че правилно при хипотеза неотрязяване на приходи и повторност е посочил релевантната за случая санкционна норма на чл. 185, ал. 4 във вр. ал. 1 от ЗДДС. По изложените съображения касаторът счита, че решението се явява неправилно, поради което моли съда да го отмени и постанови ново решение, с което да потвърди наказателно постановление № 478801F487764 от 21.11.2019 г. издадено от началника на отдел „Оперативни дейности“ С. при ЦУ на НАП, като правилно и законосъобразно. В съдебно заседание касаторът не изпраща представител. В депозирана по делото молба, процесуалния му представител е изразил становище за основателност на жалбата и неправилност на обжалвания съдебен акт по съображения изложени в молбата. Направил е искане за присъждане на разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – [фирма], редовно призован, чрез процесуалния му представител адв. М., оспорва касационната жалба, като неоснователна.

Представителят на С. градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, XXII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съгласно чл. 218 от АПК съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци, като за валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното решение с материалния закон, съдът следи служебно.

С обжалваното решение въззивният съд е отменил като незаконосъобразно наказателно постановление № 478801F487764 от 21.11.2019 г. издадено от началника на отдел „Оперативни дейности“ С. при ЦУ на НАП, с което на [фирма] на основание чл. 83 от ЗАНН във вр. с чл. 185, ал. 4 от ЗДДС е наложено административна наказание „Имуществена санкция“ в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от МФ във вр. с чл. 118, ал. 4 от ЗДДС.

За да постанови този резултат районният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 17.05.2019 г., длъжностни лица при ЦУ на НАП извършили проверка на търговски обект ресторант „Добро“, находящ се в [населено място], стопанисван от [фирма], като при проверката било установено, че в обекта имало въведено в работен режим фискално устройство № DT653352 и номер на фискална памет – 02653352, като ФУ притежавало функциите „служебно въведени“ и „служебно извадени“ суми, както и имало изградена дистанционна връзка с НАП. Проверяващите констатирани при изваден дневен финансов отчет от ФП № 0036461 от 17.05.2019 г. в 15.15 ч., че разчетената касова налично била в размер на 408.50 лева, а фактическата наличност в

касата се равнявала на 305.00 лева или налице била разлика в размер на 103,50 лева. За така констатираното нарушение бил съставен АУАН № F487764 от 21.05.2019 г. и в последствие НП № 478801F487764 от 21.11.2019 г. издадено от началника на отдел „Оперативни дейности“ С. при ЦУ на НАП. За да отмени НП от правна страна съдът е приел, че нарушението е безспорно доказано, но същото е подведено под различна от правилната санкционна норма, което по съществото си представлявало допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване правото на защита на нарушителя, поради което незаконосъобразно била ангажирана имуществената отговорност на дружеството - жалбоподател.

Решението на районния съд е правилно.

Установеното при проверката е квалифицирано като нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г., съгласно който извън случаите на продажби, всяка промяна на касовата наличност /начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата/ на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми. Същевременно отговорността на касатора е ангажирана на основание разпоредбата на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС, която предвижда глоба или имуществена санкция в размер от 3000.00 лева до 10 000.00 лева за едноличен търговец или юридическо лице, което извърши или допусне извършването на нарушение на чл. 118 ЗДДС или на нормативен акт по неговото прилагане, извън случаите по чл. 185, ал. 1 ЗДДС. Последната пък предвижда имуществена санкция от 500.00 лева до 2000.00 лева за едноличен търговец или юридическо лице, което не издаде документ по чл. 118, ал. 1. Съгласно изречение второ на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС, когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал. 1.

В процесния случай правилно и законосъобразно въззивният съд е достигнал до извод за наличие на нарушение, което не е довело до неотразяване на приходи, но което е извършено при условията на повторност, в едногодишен срок от влизане в сила на НП отново за нарушение на чл. 33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г.

В хипотезата на повторност, както правилно и законосъобразно съдът е посочил, санкционната норма е тази по чл. 185, ал. 5 от ЗДДС във вр. ал. 4 от ЗДДС, която норма гласи, че при повторно нарушение по ал. 2 размерът на глобата е от 600 до 2000 лв., а на имуществената санкция - от 6000 до 20 000 лв., а когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се прилагат санкциите по ал. 4. Посочването от страна на административният орган само на чл. 185, ал. 4 от ЗДДС е неправилно, тъй като основанието за определяне на размерът на наказанието е това по чл. 185, ал. 5 от ЗДДС, а в ал. 4 е посочено препращане при хипотезата на неотразяване на приходи.

С оглед на изложеното, настоящата съдебна инстанция изцяло споделя изводите на въззивния съд, като счита, че посоченото противоречие между нарушеното правило за поведение и наложената санкция за отклонение от него е съществено. Вмененото във вина на търговеца нарушение не е индивидуализирано от АНО в степен, позволяваща на нарушителя да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава, предвид неправилно посочената санкционна норма.

С оглед гореизложеното и поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, за които касационната инстанция следи служебно, жалбата се явява неоснователна, а оспореното решение следва да бъде оставено в сила, като правилно и съответстващо на закона.

С оглед изход на делото, направеното искане от страна на касатора за присъждане на

юрисконсултско възнаграждение, се явява неоснователно и следва да бъде оставено без уважение.

Воен от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София – град, XXII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от решение от 10.05.2021 г. постановено по н.а.х.д. № 14798 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 17-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ